

Lieta C-174/02

Streekgewest Westelijk Noord-Brabant

pret

Staatssecretaris van Financiën

(Hoge Raad der Nederlanden līgums sniegt prejudiciālu nolikumu)

Valsts atbalsts – EK līguma 93. panta 3. punkts (jaunajā redakcijā – EKL 88. panta 3. punkts) – Atbalsta plāns – Aizliegums veikt pasākumus, kas ir ierosināti pirms Komisijas galīgā lēmuma pieņemšanas – Aizlieguma piemērojamība, ja atbalstu veido atbrīvojums no nodokļa – Personu noteikšana, kuras var atsaukties uz iespējamo pirkumu

Ģenerālvokāta L. A. Hihuda [L. A. Geelhoed] secinājumi, sniegti 2004. gada 4. martā

Tiesas spriedums (pirmais palāta) 2005. gada 13. janvārī

Sprieduma kopsavilkums

1. *Dalībvalstu pieširtie atbalsti – Atbalsta plāni – ģstenošanas aizliegums pirms Komisijas galīgā lēmuma pieņemšanas – Tieša iedarbība – Personas, kas var atsaukties uz iespējamo pirkumu – Nodokļa, kas ir atbalsta pasākuma neatņemama sastāvdaļa, maksājums*

(EK līguma 93. panta 3. punkts (jaunajā redakcijā – EKL 88. panta 3. punkts))

2. *Dalībvalstu pieširtie atbalsti – Līguma noteikumi – Piemērošanas joma – Nodokļi, kurus papildina ar atbrīvojumiem no nodokļa, kas ir jāuzskata par atbalstiem – Iekaušana – Nosacījums – Tieša saikne starp nodokli un atbalstu*

(EK līguma 92. pants (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem – EKL 87. pants) un EK līguma 93. pants (jaunajā redakcijā – EKL 88. pants))

1. Personai valsts tiesības var būt interese pamatoties uz ģstenošanas aizlieguma, ko paredz Līguma 93. panta 3. punkta pirmās daļas teikums (jaunajā redakcijā – EKL 88. panta 3. punkta pirmās daļas teikums), tiešu iedarbību ne tikai tādā gadījumā, lai izbeigtu konkurences izkropojuma negatīvās sekas, kas ir nelikumīga atbalsta piešķiršanas rezultāts, bet arī lai atgūtu nodokli, kas tika iekasēts, pirkējot šo noteikumu. Šajā pirmās daļas gadījumā jānoskaidro, vai attiecīgo personu ietekmēja no atbalsta pasākuma izrietošais konkurences izkropojums, nav nozīmes, novērtējot personas interesi celt prasību. Ir jāņem vērā tikai tas, ka attiecīgā persona ir tāda nodokļa, kas ir atbalsta pasākuma neatņemama sastāvdaļa, ko ģsteno pretēji Līguma 93. panta 3. punkta pirmās daļas teikumā noteiktajam aizliegumam, maksājums.

(sal. ar 19. punktu)

2. Nodokļi nav ietverti valsts atbalstu regulējošā Līguma nosacījumu piemērošanas jomā, ja vien tie atbalsta pasākumu nefinansē tādā veidā, ka ir šis pasākuma neatņemama sastāvdaļa.

Lai nodokli vai tā daļu varētu uzskatīt par tādā, kas veido atbalsta neatņemamu sastāvdaļu, noteikti ir jāpastāv tiešai saiknei starp nodokli un atbalstu atbilstoši attiecīgajiem valsts tiesību

aktiem tādā veidā, ka ienākums no nodokļa ir tieši nodots atbalsta finansēšanai. Ja tāda saikne pastāv, tad ienākums no nodokļa tieši ietekmē atbalsta nozīmīgumu un tās rezultātā ar šo atbalsta saderības ar kopējo tirgu novērtējumu.

Ar faktu, ka atbalsts ir piešķirts nodokļa atbrīvojuma veidā vai ka šo atbrīvojuma dēļ radies ievērojamu zaudējums, vērtējot attiecīgās dalībvalsts budžetu, ir kompensāts ar nodokļa paaugstināšanu, pašu par sevi nepietiek, lai radītu minēto saikni.

(sal. ar 25., 26., 29. punktu un rezolūvo daļu)

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2005. gada 13. janvāris (*)

Valsts atbalsts – EK līguma 93. panta 3. punkts (jaunajā redakcijā – EKL 88. panta 3. punkts) – Atbalsta plāns – Aizliegums veikt pasākumus, kas ir ierosināti pirms Komisijas galīgā lēmuma pieņemšanas – Aizlieguma piemērojamība, ja atbalstu veido atbrīvojums no nodokļa – Personu noteikšana, kuras var atsaukties uz iespējamo pārkāpumu

Lieta C-174/02

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši EKL 234. pantam,

ko *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2002. gada 8. martā un kas Tiesā reģistrēts 2002. gada 13. maijā, tiesvedībā

Streekgewest Westelijk Noord-Brabant

pret

Staatssecretaris van Financiën.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jānns [*P. Jann*], tiesneši A. Ross [*A. Rosas*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], S. fon Bārs [*S. von Bahr*] un K. Šēmans [*K. Schiemann*] (referenti),

ģenerālvokāts L. A. Hēlhuds [*L. A. Geelhoed*],

sekretāre M. F. Kontē [*M. F. Contet*], galvenā administratore,

ģemotvārtī rakstveida procesū un tiesas sēdē 2004. gada 22. janvārī,

ģemotvārtī apsvērumus, ko sniedza:

– *Streekgewest Westelijk Noord-Brabant* vārdā – H. Hiljamss [*H. Gilliams*] un P. H. L. Kaupers [*P. H. L. Kuypers*], advokāti,

– Nīderlandes valdības vārdā – H. H. Sevenstere [*H. G. Sevenster*], pārstāve,

– Eiropas Kopienu Komisijas v?rd? – J. Flets [*J. Flett*] un H. van Vi?ts [*H. van Vliet*], p?rst?vji, noklaus?jusies ?ener?ladvok?ta secin?jumus tiesas s?d? 2004. gada 4. mart?, pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu attiecas uz EKL 93. panta 3. punkta (jaunaj? redakcij? – EKL 88. panta 3. punkta) interpret?ciju, lai preciz?tu, pirmk?rt, kuras personas var atsaukties uz š? noteikuma p?d?j? teikum? noteikto ?stenošanas aizliegumu, un, otrk?rt, noskaidrotu, k?dos apst?k?os past?v pietiekama saikne starp atbalstu un šo atbalstu finans?jošo nodokli t?, lai šaj? norm? noteiktais aizliegums attiektos uz nodokli.

2 Šis l?gums tika iesniegts pr?v? starp *Streekgewest Westelijk Noord-Brabant* (viet?j? organiz?cija, kuras pien?kums ir veikt saimniec?bas atkritumu sav?kšanu, turpm?k tekst? – “*Streekgewest*”) un *Staatssecretaris van Financiën* (turpm?k tekst? – “*Staatssecretaris*”). *Streekgewest* l?dz, lai *Staatssecretaris* atmaks? nodok?us par atkritumiem, kas ir samaks?ti saska?? ar 18. pantu 1994. gada 23. decembra likum? *Wet belastingen op milieugrondslag* (likums, kas ievieš vides aizsardz?bas nodokli, *Staatsblad* 1994, Nr. 923, Nr. 924 un Nr. 925, turpm?k tekst? – “*WBM*”), jo tie tika iekas?ti, p?rk?pjot L?guma 93. punkta 3. panta p?d?j? teikum? noteikto ?stenošanas aizliegumu.

Atbilstoš?s ties?bu normas

Kopienu tiesiskais regul?jums

3 L?guma 93. panta 3. punkts nosaka:

“Visi pl?ni pieš?irt vai main?t atbalstu ir j?dara zin?mi Komisijai laikus, lai Komisija var?tu iesniegt savas piez?mes. Ja Komisija atz?st, ka, iev?rojot 92. pantu, š?di pl?ni nav sader?gi ar kop?jo tirgu, t? nevilcinoties s?k 2. punkt? paredz?to proced?ru. Attiec?g? dal?bvalsts nes?k ?stenot pašas ierosin?tos pas?kumus, kam?r š? proced?ra nav beigusies ar gal?go l?mumu.”

Valsts tiesiskais regul?jums

4 Atbilstoši L?guma 93. panta 3. punktam N?derlandes vald?ba 1992. gada 7. augusta v?stul? pazi?oja Komisijai likumprojektu *Wet op de verbruiksbelastingen op milieugrondslag* (likums, kas vides aizsardz?ba nol?kos ievieš nodok?us par pat?ri?u), kurš p?c groz?jumiem tika pie?emts k? *WBM*. 1992. gada 3. decembra v?stul? Komisija dar?ja zin?mu N?derlandes vald?bai, ka t? 1992. gada 25. novembr? nol?ma necelt iebildumus pret atbalsta pas?kumiem, kas bija iek?auti šaj? likumprojekt?. Šis l?mums tika public?ts 1993. gada 24. marta “Eiropas Kopienu Ofici?laj? V?stnes?” (OV C 83, 3. lpp.).

5 Likumprojekta izskat?šanas laik? Parlament? taj? tika nolemts veikt dažus groz?jumus. T? k? N?derlandes vald?ba 1993. gada 6. decembra v?stul? pazi?oja šos groz?jumus Komisijai, t? 1994. gada 13. apr??a v?stul? inform?ja, ka 1994. gada 29. mart? tika nolemts necelt iebildumus pret šiem paredz?tajiem groz?jumiem. Šis l?mums ir public?ts 1994. gada 4. j?nija “Eiropas Kopienu Ofici?laj? V?stnes?” (OV C 153, 20. lpp.).

6 1994. gada 13. oktobr? likumprojekts par *WBM* groz?jumiem, kas paredz?ja vienu past?v?gu un divus pagaidu groz?jumus, tika iesniegts N?derlandes Parlament?. Attiec?b? uz atkritumu nodokli šis likumprojekts paredz?ja nodok?a summas paaugstin?šanu no NLG 28,50

līdz NLG 29,20 par 1000 kg atkritumu un iespēju saņemt šo nodokļa atmaksu visām personām, kas atkritumu pārstrādes uzņēmumam piegādā iespiedkrāsas iznīcināšanas atkritumus un no plastmasas materiālu pārstrādes radušos atkritumus to pārstrādei. Nīderlandes valdība 1994. gada 27. oktobra vēstulē paziņoja Komisijai šos pasākumus, kas tika nosaukti par "precizējumiem".

7 1994. gada 25. novembra vēstulē Komisija vērsa Nīderlandes valdības uzmanību uz faktu, ka paziņojums nebija pilnīgs, un šajā sakarā tika uzdeva vairākus jautājumus. Šī valdība atbildēja 1994. gada 20. decembra vēstulē. Vēstulē tika arī darīta zināmu, ka likumprojekts attiecas arī uz diviem jauniem atbalsta pasākumiem. Viens no šiem pasākumiem sastāvja no pagaidu atbrīvojuma no nodokļa par atkritumiem par attīrītiem bagarāšanas atkritumiem.

8 Pirmā *Staten-Generaal* palāta pieņēma *WBM*, likumu par šo likumprojekta īstenošanu, kā arī tika grozījums 1994. gada 21. decembrī. Ar 1994. gada 23. decembra Karalisko dekrētu par *WBM* spēkā stāšanās dienu tika noteikts 1995. gada 1. janvāris.

9 Tā kā Komisija uzskatīja, ka *WBM* ar grozījumiem stājās spēkā 1995. gada 1. janvārī, tika 1995. gada 25. janvārī vēstulē paziņoja Nīderlandes valdībai, ka tika minētos atbalsta pasākumus uzskata par nepaziņotiem Komisijai, jo tie tika pieņemti, pirms Komisija darīja zināmu savu nostāju attiecībā uz tiem, un tādēļ nosūtīta Komisijai cita starpā pilnu *WBM* tekstu. Komisija pieņēma lēmumu tikai par apstrādi nodokļa uzlikšanas periodu. Ar 1995. gada 23. maija faksu, ko papildināja 1995. gada 3. jūlija vēstule, Komisija darīja zināmu, ka ar kopīgo tirgu nesaderīgi atbalsta elementi pēc tās uzskata nepastāv.

Pamata prāvā un prejudiciālie jautājumi

10 *Streekgewest* ir organizācija ar juridisku personību, ko sākotnēji sastādīja un kontrolēja 18 Nīderlandes reģiona *Westelijk Noord-Brabant* pašvaldības. No 1997. gada 1. janvārī šo organizāciju veido 7 pašvaldības. *Streekgewest* pienākums ir sadzīves atkritumu savākšana un to transportēšana uz pārstrādes vietu, kas par to arī tās atbildību. Atbilstoši *WBM* 18. pantam nodoklis ir maksājams ikreiz, kad atkritumi ir piegādāti pārstrādes vietā.

11 Par laika posmu no 1995. gada 1. līdz 31. janvārim *Streekgewest* nodoklī par atkritumiem samaksāja NLG 499 914,00. Tomēr tika nodokli pārskaidrīja un pieprasīja atmaksāt samaksāto summu. Šis pieprasījums tika noraidīts ar nodokļu inspektora lēmumu. *Streekwest* šo lēmumu pārskaidrīja *Gerechtshof te's-Gravenhage* (Grāvenhāgenas tiesa, Nīderlande), kas piesprieda atmaksāt NLG 80 796,40.

12 *Staatsecretaris* iesniedza apelācijas sūdzību par šo minētās tiesas spriedumu *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa). Ar *Streekgewest* pārskaidrīja šajā tiesā *Gerechtshof* spriedumu atteikt pilnas summas atmaksu.

13 Uzskatot, ka pamata prāvās risinājums bija atkarīgs no EKL 93. panta 3. punkta interpretācijas, *Hoge Raad der Nederlanden* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai uz [...] Līguma 93. panta 3. punkta peldējā teikuma (jaunajā redakcijā – EKL 88. panta 3. punkta peldējais teikums) nosacījumiem var atsaukties tikai tā persona, kuru ietekmē no atbalsta pasākuma izrietošs pārrobežu konkurences izkropojums?

2) Gadījumā, ja atbalsta pasākums, uz ko attiecas [...] Līguma 93. panta 3. punkta peldējais teikums, ir atbrīvojums no nodokļa (ieskaitot nodokļa samazinājumu un nodokļu atvieglojumu), no kura ienākumus ieskaita valsts kasē, bet šajā sakarā netiek paredzēts, ka atbrīvojums no

nodokļa tiek apturēts paziņošanas procedūras laikā, vai šis nodoklis jau ir jāuzskata par šo atbalsta pasākuma elementu, jo nodokļa iekasēšana no personām, kuras nav atbrīvotas no nodokļa, ir līdzeklis, kas ļauj sasniegt labvēlīgu rezultātu, un līdz ar to šajā normā paredzēto aizliegumu piemēro arī attiecībā uz šo nodokļa iekasēšanu tikpat ilgi, cik ilgi nav atauta šo atbalsta pasākuma īstenošana, pamatojoties uz minēto normu?

3) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir negatīva, tad gadījumā, kad ir jāsecina par tādās saiknes pastāvēšanu [fakts, ka neliela nodokļa daļa (NLG 0,70 par tonnu atkritumu) kompensē šo sprieduma 6. punktā paredzētās atmaksas sistēmas sekas] starp konkrēta nodokļa, no kura ienākumi ir paredzēti valsts kasei, paaugstinājumu un ierosināto atbalsta pasākumu Līguma 93. panta 3. punkta pirmās teikuma izpratnē – vai šo nodokļa palielinājums ir jāuzskata par minēto atbalsta pasākuma īstenošanas sākumu šīs normas izpratnē? Ja atbilde uz šo jautājumu ir atkarīga no šīs saiknes veida, tad kuri apstākļi šajā sakarā ir svarīgi?

4) Ja aizliegums īstenot atbalsta pasākumu attiecas arī uz nodokli, vai galīgā Komisijas lēmumā, ar ko atzēst atbalsta pasākumu par saderīgu ar kopējo tirgu, rezultātā nodokļa prettiesiskums ir ticis izbeigts ar atpakaļejošu datumu (*a posteriori*)?

5) Ja aizliegums īstenot atbalsta pasākumu attiecas arī uz nodokli, vai nodokļa maksātājs, no kura ir iekasēts šis nodoklis, var atsaukties uz [..] Līguma 93. panta 3. punkta tiešo iedarbību, lai apstrīdētu tiesas ceļā visu nodokļa summu vai tikai tās daļu?

6) Šajā pirmajā jautājumā – vai Kopienas tiesības formulētajās prasībās attiecībā uz veidu, kādā nosakāma tās nodokļa daļa, uz kuru attiecas [..] Līguma 93. panta 3. punkta pirmās teikuma noteiktais aizliegums?”

Par pirmo jautājumu

14 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa pārbūtā jautājumā, vai uz Līguma 93. panta 3. punkta pirmās teikuma noteikumiem var atsaukties attiecīgā persona, kuru neskar no atbalsta pasākuma izrietošais pārrobežu konkurences izkropojums.

15 Atbilstoši Tiesas pastāvīgajai judikatūrai no Līguma 93. panta 3. punkta pirmās teikuma atzēstās tiesības iedarbības izriet, ka šajā pantā noteiktā īstenošanas aizlieguma tieši piemērojamais raksturs attiecas uz visiem atbalstiem, kuru īstenošana ir uzskatāma, nesniedzot paziņojumu (skat. 1991. gada 21. novembra spriedumu lietā C-354/90 *Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires et Syndicat national des négociants et transformateurs de saumon*, *Recueil*, I-5505. lpp., 11. punkts; turpmāk tekstā – “FNCE spriedums”).

16 Turklāt tika nospriests, ka tiklīdz kā atbalsts finansēšana nodokļa veidā veido atbalsta pasākuma neatņemamu sastāvdaļu, sekas, ja valsts iestādes neievēro Līguma 93. panta 3. punkta pirmās teikuma noteikto īstenošanas aizliegumu, skar arī šo atbalsta pasākuma aspektu (2003. gada 21. oktobra spriedums apvienotajās lietās C-261/01 un C-262/01 *Van Calster* u.c., *Recueil*, I-12249. lpp., 52. punkts). Šādos apstākļos izriet, ka valsts iestādēm principā ir jāatmaksā nodokļi, kas ir iekasēti, pārņēmjot Kopienas tiesības (skat. 1997. gada 14. janvāra spriedumus lietās no C-192/95 līdz C-218/95 *Comateb* u.c., *Recueil*, I-165. lpp., 20. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Van Calster* u.c., 53. punkts).

17 Valsts tiesām ir jānodrošina attiecīgo personu tiesību aizsardzība gadījumos, kad valsts iestādes varētu neievērot aizliegumu īstenot atbalstu. Šādam pārņēmjot, uz kuru atsaucas attiecīgā persona, kas uz to var balstīties, un kuru ir konstatējušas valsts tiesas, ir jārada valsts tiesību aktos paredzētās sekas (skat. jo īpaši iepriekš minēto spriedumu lietā *FNCE*, 12. punkts,

un 1992. gada 16. decembra spriedumu liet? C?17/91 *Lornoy u.c., Recueil*, I?6523. lpp., 30. punkts).

18 Attiec?b? uz valsts tiesisko regul?jumu par attiec?g?s personas ties?b?m un interesi pras?bas celšan? Tiesa nosprieda, ka Kopienu ties?bas pieprasa, lai š?ds tiesiskais regul?jums neierobežotu ties?bas uz efekt?vu juridisku aizsardz?bu gad?jum?, ja tiek izmantotas Kopienas ties?bu sist?mas pieš?irt?s ties?bas (1991. gada 11. j?lija spriedumi liet?s no C?87/90 l?dz C?89/90 *Verholen u.c., Recueil*, I?3757. lpp., 24. punkts, un 2003. gada 11. septembra spriedums liet? C?13/01 *Safalero, Recueil*, I?8679. lpp., 50. punkts).

19 Personai valsts ties?s var b?t interese pamatoties uz ?stenošanas aizlieguma, ko paredz L?guma 93. panta 3. punkta p?d?jais teikums, tiešu iedarb?bu ne tikai t?d??, lai izbeigtu konkurences izkrop?ojuma negat?v?s sekas, kas ir nelikum?ga atbalsta pieš?iršanas rezult?ts, bet ar? lai atg?tu nodokli, kas tika iekas?ts, p?rk?pjot šo noteikumu. Šaj? p?d?j? gad?jum? jaut?jumam, vai attiec?go personu ietekm?ja no atbalsta pas?kuma izrietošais konkurences izkrop?ojums, nav noz?mes, nov?rt?jot personas interesi celt pras?bu. Ir j??em v?r? tikai tas, ka attiec?g? persona ir t?da nodok?a, kas ir atbalsta pas?kuma neat?emama sast?vda?a un kura ?stenošana ir uzskat?ta pret?ji šaj? noteikum? noteiktajam aizliegumam, maks?t?js.

20 Turkl?t šis secin?jums ir pamatojams ar m?r?i nodrošin?t L?guma 93. panta 3. punkta p?d?j? teikum? noteikt? ?stenošanas aizlieguma efektivit?ti (it ?paši skat. iepriekš min?t? sprieduma liet? *FNCE* 16. punktu).

21 T?d?j?di uz pirmo jaut?jumu ir j?atbild – L?guma 93. panta 3. punkta p?d?jais teikums ir j?interpret? t?d?j?di, ka attiec?g? persona – t?da nodok?a maks?t?ja, kas ir atbalsta neat?emama sast?vda?a un kas ir uzlikts, p?rk?pjot šaj? noteikum? noteikto ?stenošanas aizliegumu, – var uz to atsaukties neatkar?gi no t?, vai attiec?go personu ir ietekm?jis no atbalsta pas?kuma ierietošais konkurences izkrop?ojums.

Par otro un trešo jaut?jumu

22 Otrais un trešais jaut?jums attiecas uz apst?k?iem, kuros past?v pietiekama saikne starp nodokli un atbalsta pas?kumu, kuru veido š? nodok?a atvieglojums un kura rezult?t? L?guma 93. panta 3. punkta p?d?j? teikum? noteiktais ?stenošanas aizliegums attiecas ne tikai uz atbalsta pas?kumu, bet ar? uz nodokli. Šie divi jaut?jumi ir j?skata kop?.

23 Ar savu otro jaut?jumu iesniedz?jtiesa p?c b?t?bas jaut?, vai L?guma 93. panta 3. punkta p?d?j? teikum? noteiktais ?stenošanas aizliegums attiecas uz nodokli, tikl?dz atbalsta pas?kumu veido atbr?vojums no š? nodok?a. Ar savu trešo jaut?jumu iesniedz?jtiesa v?las uzzin?t, k?dos apst?k?os kompens?cija par ien?kuma zaud?jumu, kas radies no atbr?vošanas, paaugstinot nodokli, rada pietiekamu saikni starp atbalstu un nodokli t?d? veid?, lai šaj? noteikum? noteiktais ?stenošanas aizliegums attiektos uz nodokli.

24 Uzreiz j?nor?da, k? to ir nor?d?jis ar? ?ener?ladvok?ts savu secin?jumu 28. un 29. punkt?, ka L?gums paredz prec?zu norobežojumu starp sist?m?m, kas, no vienas puses, attiecas uz EKL 92. pantu (jaunaj? redakcij? – EKL 87. pants), L?guma 93. un 94. pantu (jaunaj? redakcij? – EKL 89. pants), proti – valsts atbalstu, un, no otras puses, uz EKL 101. pantu (jaunaj? redakcij? p?c groz?jumiem – EKL 96. pants) un EKL 102. pantu (jaunaj? redakcij? – EKL 97. pants), proti – izkrop?ojumiem, kas izriet no atš?ir?b?m starp dal?bvalstu normat?viem un administrat?viem aktiem, jo ?paši to nodok?u noteikumiem.

25 Nodokļi nav ietverti valsts atbalstu regulājošo Līguma nosacījumu piemērošanas jomā, ja vien tie atbalsta pasākumu nefinansē tādējādi, ka ir šā pasākuma neatņemama sastāvdaļa.

26 Lai nodokļi vai tādā gadījumā uzskatīti par tādus, kas veido atbalsta neatņemamu sastāvdaļu, noteikti ir jāpastāv tiešai saiknei starp nodokļi un atbalstu atbilstoši attiecīgajiem valsts tiesību aktiem tādā veidā, ka ienākums no nodokļa ir tieši nodots atbalsta finansēšanai. Ja tādā saikne pastāv, tad ienākums no nodokļa tieši ietekmē atbalsta nozīmīgumu un tādējādi rezultātā šā atbalsta saderības ar kopējā tirgu novērtējumu (šajā sakarā skat. 1970. gada 25. jūnija spriedumu Francija/Komisija, 47/69, *Recueil*, 487. lpp., 17., 20. un 21. punkts). Tiesa nosprieda – ja pastāv šāda saikne starp atbalsta pasākumu un tādējādi finansējumu, tad Līguma 93. panta 3. punktā paredzētajā paziņojumā par atbalsta pasākumu jāiekļauj informācija par tādējādi finansēšanas veidu, lai Komisija varētu veikt analīzi, pamatojoties uz pilnu informāciju. Ja šis pienākums nav ievērots, pastāv iespēja, ka tiks atzēts par saderīgu tādus atbalsta pasākumus, kurš netiktu par tādus pasludināts, ja Komisijai būtu zināms šā atbalsta finansēšanas veids (iepriekš minētais spriedums lietā *Van Calster u.c.*, 49. un 50. punkts, kā arī 2004. gada 15. jūlija spriedums lietā *C-345/02 Pearle u.c.*, *Recueil*, I-7139. lpp., 30. punkts).

27 Pamata lietā atbalsta pasākums parādās kā atbrīvojums no nodokļa par atkritumiem. Pat ja ir nepieciešams minēt šāda valsts budžeta vērtējums, nodokļa atlaide tika kompensāta, paaugstinot atkritumu nodokļa summu no NLG 28,50 līdz NLG 29,20 par 1000 kg atkritumu, ar šo apstākli vien nepietiek, lai pierādītu, ka pastāvīga tieša saikne starp nodokļi un nodokļu priekšrocību.

28 Pirmkārt, no iesniedzējtiesas rīkojuma izriet, ka *WBM* teksts neievieša nekādu tiešu saikni starp atkritumu nodokļi un nodokļa atbrīvojuma finansējumu. Otrkārt, ienākums no šā nodokļa nekādā ziņā neietekmē atbalsta lielumu. Nodokļa atbrīvojuma piemērošana un tādējādi lielums nav atkarīgi no ienākuma no minētā nodokļa.

29 Tādējādi uz otro un trešo jautājumu ir jāatbild – Līguma 93. panta 3. punkta pārdzīvais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzētais aizliegums attiecas uz nodokļi tikai tad, ja pastāv tieša saikne starp ienākumu no šā nodokļa un attiecīgo atbalsta pasākumu. Ar faktu, ka atbalsts ir piešķirts nodokļa atbrīvojuma veidā vai kā šā atbrīvojuma daļēd radies ievērojamu zaudējums, vērtējot attiecīgās dalības valsts budžetu, ir kompensāts ar nodokļa paaugstināšanu, pašu par sevi nepietiek, lai radītu minēto saikni.

30 Ēmot vērā atbildi uz otro un trešo jautājumu, nav nepieciešams atbildēt uz ceturto, piekto un sesto jautājumu.

Par tiesāšanas izdevumiem

31 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šā tiesvedība ir stadijas procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tādējādi lemj par tiesāšanas izdevumiem. Tiesāšanas izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, kas nav minēto pušu tiesāšanas izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirma palāta) nospriež:

1) **EK Līguma 93. panta 3. punkta pārdzīvais teikums (jaunajā redakcijā – 88. panta 3. punkta pārdzīvais teikums) ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā sakarā persona – tādā nodokļa maksātāja, kas ir atbalsta neatņemama sastāvdaļa un kas ir uzlikts, pārņemt šajā normā noteikto ierobežošanas aizliegumu, – var atsaukties uz šo normu neatkarīgi no tā, vai indivīdu ir ietekmējis no atbalsta pasākuma izrietošais konkurences izkropojums;**

2) EK I?guma 93. panta 3. punkta p?d?jais teikums ir j?interpret? t?d?j?di, ka taj? paredz?tais aizliegums attiecas uz nodokli tikai tad, ja past?v tieša saikne starp ien?kumu no š? nodok?a un attiec?go atbalsta pas?kumu. Ar faktu, ka atbalsts ir pieš?irts nodok?a atbr?vojuma veid? vai ka š? atbr?vojuma d?? radies ie??mumu zaud?jums, v?rt?jot attiec?g?s dal?bvalsts budžetu, ir kompens?ts ar nodok?a paaugstin?šanu, pašu par sevi nepietiek, lai rad?tu min?to saikni.

[Paraksti]

* Tiesved?bas valoda – holandiešu.